

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๓๖๖

วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน สนก./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนก./กปร./กยศ./กวม. และ กกจ.

สวส. ส่งเรื่องของนายธีรภูมิ ชูตินันทกุล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๕๕๕) กลุ่มวิชาการ สวส. ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในการสังเคราะห์แสงและการสะสมอาหารในใบทุเรียนและมังคุด
 ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๒๐๐-๖๓-๐๑-๐๑-๐๑-๖๓ และ ๐๑-๒๐๑-๖๓-๐๑-๐๒-๐๐-๐๒-๖๓
 ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๔
 สักส่วนของผลงาน

รายชื่อ ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วม ในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วน ของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นายธีรภูมิ ชุตินันท์กุล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน	๙๐	หัวหน้าการทดลอง
นางปาริชาติ พจนศิลป์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ทุเรียนและมังคุดเป็นไม้ผลเศรษฐกิจหลักของประเทศไทยที่ได้รับความนิยมทั้งภายในและต่างประเทศ ซึ่งมีการผลิตและมูลค่าการส่งออกสูง อย่างไรก็ตามในการผลิตทุเรียนและมังคุดยังมีข้อจำกัดหลายประการที่ขัดขวางการปฏิบัติงานทำให้ไม่สามารถจัดการคุณภาพผลผลิตได้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะแนวทางในการเพิ่มความสมบูรณ์ต้นให้เพียงพอต่อการออกดอก ในการศึกษาวิจัยนี้จึงเน้นวิจัยเกี่ยวกับการจัดการปัจจัยแวดล้อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสังเคราะห์แสงและการสะสมอาหารในใบ สำหรับทุเรียนพบว่า ใบที่มีศักยภาพในการสังเคราะห์แสงมากที่สุดคือใบแก่ โดยมีความสัมพันธ์โดยตรงกับองค์ประกอบภายในของใบ เช่น ปริมาณคลอโรฟิลล์ แคโรทีนอยด์ และน้ำตาลสะสม ซึ่งเมื่อทำการเพิ่มประสิทธิภาพของใบด้วยการพ่นธาตุอาหารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสังเคราะห์แสงและการสะสมอาหาร ได้แก่ แมกนีเซียม ไนโตรเจน และฟอสฟอรัสพบว่า การเพิ่มแมกนีเซียมทำให้อัตราการสังเคราะห์แสงในรอบวันดีที่สุดในมังคุดพบว่า การเพิ่มปริมาณแสงด้วยหลอด LED สีขาวและสีน้ำเงิน และการพ่นด้วยแมกนีเซียมทางใบ สามารถเพิ่มอัตราการสังเคราะห์แสง ค่าชักนำปากใบ ความเข้มของคาร์บอนไดออกไซด์ภายในช่องว่างใบ อัตราการคายน้ำในรอบวัน และส่งผลต่อการเพิ่มองค์ประกอบภายในใบ เช่น ปริมาณคลอโรฟิลล์เอ คลอโรฟิลล์บี แคโรทีนอยด์ ปริมาณน้ำตาลสะสม และธาตุอาหารภายในใบ โดยการจัดการที่มีความสอดคล้องกันในทุเรียนและมังคุดเพื่อเตรียมต้นให้ใบมีความสมบูรณ์คือการพ่น แมกนีเซียม อย่างไรก็ตามการจัดการอื่นก็ช่วยส่งเสริมความสมบูรณ์ต้นได้เช่นเดียวกัน เช่น การจัดการแสง เป็นต้น

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การศึกษาความหลากหลายและความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของทุเรียนและเงาะด้วยดีเอ็นเอ บาร์โค้ด

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๔๙-๖๑-๐๑-๐๑-๐๐-๐๑-๖๑ และ ๐๓-๔๙-๖๒-๐๑-๐๑-๐๐-๐๒-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๔

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วม ในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นายธีรภูมิ ชุตินันท์กุล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน	๖๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวอรุโณทัย ซาววา ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวมาลัยพร เชื้อบัณฑิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวอรวิณห์ ชูศรี ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี สถาบันวิจัยพืชสวน	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวปิยะนุช มุสิกพงศ์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ปฏิบัติการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง จังหวัดตรัง สถาบันวิจัยพืชสวน	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวกาญจนา พฤษพันธ์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการ กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพันธุกรรมพืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช	๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ดีเอ็นเอบาร์โค้ด เป็นวิธีการทางชีววิทยาระดับโมเลกุล ที่พัฒนาเพื่อใช้ระบุชนิดหรือกลุ่มของสิ่งมีชีวิต ภายในเวลาอันรวดเร็ว เนื่องจากเป็นการนำลำดับนิวคลีโอไทด์ที่มีความยาวไม่มาก มาใช้ในการจำแนก จึงเป็นเทคนิคที่น่าสนใจที่จะนำมาใช้ในการจำแนก เงาะและทุเรียน ซึ่งมีการเก็บรวบรวมพันธุ์ไว้ในศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี และศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง พบว่า ในเงาะจำนวน ๓๖ ตัวอย่าง ดีเอ็นเอบาร์โค้ดมาตรฐานมีแนวโน้มว่า ยีน *rbCLA*, *rbCL* และ *tmL* สามารถแยกเงาะชนชั้นลูกใหญ่ เงาะป่า ออกจากเงาะอื่นๆได้ แต่ยังไม่สามารถแสดงความสัมพันธ์ของพันธุ์เงาะพันธุ์การค้าและพันธุ์ลูกผสมได้อย่างชัดเจน ส่วนในทุเรียนจำนวน ๑๖๙ ตัวอย่าง การใช้ดีเอ็นเอบาร์โค้ดมาตรฐานไม่สามารถจำแนกความสัมพันธ์ของทุเรียนชนิดเดียวกันได้อย่างเด่นชัด จึงได้ทำการพัฒนาไพรเมอร์ของทุเรียนโดยเฉพาะจากการใช้เทคนิค GBS พบว่า ยีน *DuBc04* สามารถแยกความแตกต่างในทุเรียนได้ดีกว่า ยีนมาตรฐาน *ITS2* อย่างไรก็ตามรูปแบบการแยกส่วนใหญ่ยังไม่สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มตามลักษณะสัญญาณ ทั้งนี้เนื่องจากทุเรียนและเงาะเป็นพืชผสมข้ามตาม

ธรรมชาติ จึงทำให้เกิดความหลากหลายค่อนข้างมาก อีกทั้งการใช้เทคนิคดีเอ็นเอคัดแยกความแตกต่างของพืชชนิดเดียวกันอาจยังมีข้อจำกัด ดังนั้นอาจต้องใช้ดีเอ็นเอบาร์โค้ดมากกว่าหนึ่งบริเวณร่วมกันเพื่อเพิ่มความแม่นยำในการระบุชนิดพืชต่อไป

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง แนวทางการวิจัยเพื่อรักษาเสถียรภาพในการผลิตทุเรียนคุณภาพเพื่อการส่งออก

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๑. DNA barcode for rambutan diversity in Thailand using chloroplast genome regions
๒. Enhancing fruit development of durian using different methods of nutrient supplements
๓. Effect of pollen of hybrid durian on fruit setting of Monthong durian in different temperatures

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง เทคโนโลยีการผลิตมังคุดคุณภาพในประเทศไทย

แบบการเสนอข้อเสนอแนวทางการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นายธีรฤทธิ ชูตินันทกุล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๕๕๕)
สังกัด กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน
ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๕๕๕)
สังกัด กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง แนวทางการวิจัยเพื่อรักษาเสถียรภาพในการผลิตทุเรียนคุณภาพเพื่อการส่งออก

๒. หลักการและเหตุผล

ทุเรียนเป็นไม้ผลที่มีความสำคัญของประเทศไทย ในปี ๒๕๖๔ มูลค่าการส่งออกผลไม้และผลิตภัณฑ์ ๒๐๗,๕๖๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๒ ของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมด (ไม่รวมสินค้าปศุสัตว์ และประมง) (สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์, ๒๕๖๔) โดยเป็นการส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์ ๑๑๙,๑๔๘.๓๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๗ ของมูลค่าการส่งออกผลไม้และผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของไทย โดยมีตลาดหลักคือ จีน ฮองกง และเวียดนาม ซึ่งการผลิตทุเรียนปัจจุบันมีการเพิ่มพื้นที่การผลิตอย่างรวดเร็วไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เนื่องจากได้ในราคาสูง ทั้งนี้ควรมีการวางแผนเพื่อรักษาเสถียรภาพทุเรียนของประเทศไทย เพื่อให้มีศักยภาพในการส่งออกได้ต่อเนื่องและยั่งยืน โดยเฉพาะทางด้านการวิจัย

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

การส่งออกทุเรียนของไทย ยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประเด็น ปัญหาด้านการผลิตของทุเรียนที่สำคัญ คือ การขยายพื้นที่ไปยังพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ทำให้ผลผลิตบางส่วนไม่ได้มาตรฐาน ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เกษตรกรยังขาดความรู้ในการจัดการที่เหมาะสมทั้งทางด้าน ปุ๋ย น้ำ โรคและแมลง ตั้งแต่การเตรียมต้น การชักนำดอก การจัดการดอกและผล ตลอดจนการเก็บเกี่ยว รวมถึงการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวตลอดห่วงโซ่อุปทาน อีกทั้งปัจจุบันตลาดส่งออกหลักของทุเรียนไทย คือประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งได้อนุญาตให้มีการนำเข้าทุเรียนสดจากประเทศเวียดนาม และฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศมาเลเซียก็สามารถนำเข้าทุเรียนแช่แข็งได้เช่นเดียวกัน ประเทศไทยจึงต้องให้ความสำคัญในการรักษาคุณภาพให้ได้ตามมาตรฐานและมีความสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ส่งออกที่เพิ่มขึ้นได้ โดยที่ผ่านมา ได้มีการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการรักษาเสถียรภาพของทุเรียน ภายใต้คณะทำงานของคณะกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการผลไม้ และการประชุมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสถาบันวิจัยพืชสวน เพื่อวางแผนในการรักษาเสถียรภาพของทุเรียนออกเป็น ๓ ระยะ ประกอบด้วย

ระยะสั้น ๑) การส่งเสริมพันธุ์ที่มีศักยภาพเพื่อเป็นพันธุ์การค้า ๒) การกระจายการผลิต ๓) การลดต้นทุนการผลิต ๔) การป้องกันการระบาดของเชื้อ โควิด-๑๙ ๕) การรับรองมาตรฐานในระบบออนไลน์ ๖) การควบคุมทุเรียนอ่อน ๗) การยืดอายุการเก็บรักษา ๘) การอบรมแปรรูปทุเรียนในรูปแบบต่างๆ ๙) ใช้ประโยชน์จากสิ่งเหลือใช้ ๑๐) การเพิ่มมูลค่าจากผลิตแปรรูป ๑๑) การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ๑๒) การจัดทำระบบตลาดล่วงหน้าหรือตลาดออนไลน์ ๑๓) การประชาสัมพันธ์และการสร้างแบรนด์ ๑๔) การเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่ง ๑๕) การเพิ่มศักยภาพของด่านตรวจพืช ๑๖) การพัฒนาระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ ๑๗) การทบทวน กฎ ระเบียบ และการค้าระหว่างประเทศ ๑๘) การ zoning เพื่อกำหนดขอบเขตการช่วยเหลือเกษตรกร และ ๑๙) การบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันการลักลอบการสวมสิทธิ์ของทุเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน

ระยะกลาง ๑) การปฏิรูปการผลิตสินค้าเกษตรระดับจังหวัด ๒) การจัดตั้งกองทุนในการรับรอง GAP โดยความร่วมมือกับภาคเอกชน ๓) การผลักดันมาตรฐานทุเรียนเป็นมาตรฐานบังคับในการควบคุมทุเรียนอ่อน ๔) การจัดการผลผลิตทุเรียนให้เหมาะสมกับระบบการขนส่งทางราง ๕) จัดทำโปรโมชั่นล่วงหน้า ๖) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับทุเรียนไทยในตลาดต่างประเทศ ๗) การส่งเสริมทุเรียนอัตลักษณ์พื้นถิ่น ๘) การเพื่อช่องทางโลจิสติกส์ในต่างประเทศ ๙) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับข้อจำกัด ข้อกีดกันทางการค้า และสร้างโอกาสความร่วมมือตลาดใหม่ ๑๐) การส่งเสริมการผลิตในรูปแบบแปลงใหญ่ระดับจังหวัด

ระยะยาว ๑) การปรับปรุงพันธุ์ทุเรียนเหมลลักษณะเฉพาะ ๒) การจัดทำ big data เพอวางแผนการผลิต และการพยากรณ์ ๓) การผลิตทุเรียนโดยใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะ ๔) การผลักดันการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการอุตสาหกรรมแปรรูป ๕) การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้เป็น smart packaging ๖) การจัดทำแพลตฟอร์มการตลาดล่วงหน้า ๗) การเพิ่มศักยภาพการขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ ให้รองรับระบบจำหน่ายสินค้าออนไลน์

แนวความคิด

ทั้งนี้ ในด้านการวิจัยอาจต้องพิจารณาจัดลำดับความสำคัญเพื่อที่จะสามารถดำเนินการรองรับแนวทางในการรักษาเสถียรภาพของทุเรียนได้ ตลอดห่วงโซ่การผลิต เช่น

๑ ด้านพันธุ์ ปัจจุบันพันธุ์การค้าหลักที่มีการส่งออก ยังไม่มีหลากหลาย คือ กระดุมทอง ชะนี และหมอนทอง ควรมีการเพิ่มพันธุ์ที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตรงตามความต้องการของตลาด ทั้งในส่วนของคุณภาพผล ปริมาณสารสำคัญ โดยอาจส่งเสริมศักยภาพจากพันธุ์ที่มีอยู่เดิมจากฐานพันธุ์พื้นเมืองหรือพันธุ์ลูกผสมที่ให้ผลผลิตแล้ว เพื่อลดระยะเวลาในการพัฒนาพันธุ์ นอกจากนี้ควรมีการเตรียมแนวทางในการจัดการให้มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการหรือเพียงพอต่อการส่งออกหากตลาดมีการยอมรับแล้ว

๒. ด้านการจัดการคุณภาพ ควรมีการดำเนินงานพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ตั้งแต่ ศึกษาระบบการปลูก การเตรียมความพร้อมด้านการชักนำการออกดอก การส่งเสริมการติดผลและพัฒนาการของผล ตลอดจนการเก็บเกี่ยวในระยะที่เหมาะสมตามความต้องการของตลาด ตัวอย่างเช่น

- แนวทางในการเตรียมรูปแบบระบบปลูกสำหรับการเข้าทำงานของเครื่องจักรกล เพื่อลดการใช้แรงงานคน

- การจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ เช่น วิกฤติแล้ง น้ำท่วม อุณหภูมิต่ำหรือสูงเกินไป เป็นต้น ทั้งในระยะก่อนออกดอก ช่วงดอกบาน ติดผล และพัฒนาการของผลจนถึงเก็บเกี่ยว

- การศึกษารูปแบบหรือการจัดการทุเรียนหมอนทองเกรดพรีเมียม (มีเปอร์เซ็นต์เนื้อแห้ง มากกว่า ๓๕) เพื่อเพิ่มมูลค่าของทุเรียนไทย

- การศึกษาแนวทางการจัดการเพื่อลดการปลดปล่อยคาร์บอนหรือก๊าซเรือนกระจกในระบบการผลิตเพื่อรองรับการกีดกันทางด้านคาร์บอนระหว่างแดนในอนาคต

๓. ด้านการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวและเพิ่มมูลค่า ซึ่งควรมีแนวทางในการรองรับรูปแบบของผลผลิต การลำเลียงหรือขนส่งไปยังตลาดปลายทาง ตลอดจนการแปรรูปและใช้ประโยชน์จากสิ่งเหลือใช้ เช่น

- ศึกษาแนวทางในการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวทุเรียนหมอนทองเกรดพรีเมียม (มีเปอร์เซ็นต์เนื้อแห้ง มากกว่า ๓๕) ซึ่งที่ผ่านมาจะเก็บที่ ๓๒% และจะมีการใช้สารเร่งสุก หากมีการเก็บที่ ๓๕% อาจไม่จำเป็นต้องใช้สารเร่งสุกแต่ต้องใช้สารชะลอการสุก พร้อมทั้งศึกษาระยะเวลาและสภาพในการขนส่งในรูปแบบต่าง เช่น เครื่องบิน รถยนต์ เรือ หรือ รถไฟ เป็นต้น

- ศึกษาแนวทางในการจัดการเพื่อส่งออกทุเรียนตัดแต่งพร้อมบริโภค เพื่อเพิ่มช่องทางตลาด เพิ่มมูลค่าผลผลิต รองรับหากมีกรณีผลผลิตล้นตลาดในอนาคต

- ศึกษาการแปรรูปและใช้ประโยชน์จากองค์ประกอบของผลทุเรียน เช่น ดอก ผลอ่อน เปลือก เมล็ด เนื้อ รวมทั้ง ทุเรียนอ่อน (มีน้ำหนักเนื้อแห้งน้อยกว่า ๓๒%) ที่มีการตัดแล้วไม่ได้มาตรฐานสำหรับการส่งออก

- การพัฒนาการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพ และมาตรฐาน จากกระบวนการผลิตของทุเรียนไทย

ข้อเสนอ

๑. จัดทำแผนหรือวางแผนทางการวิจัยทุเรียน โดยกำหนดเป็นเป้าประเด็นวิจัยหลักที่ต้องดำเนินการ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินงาน

๒. บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกรมวิชาการเกษตรและหน่วยงานภายนอก ทั้งส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน

ข้อจำกัดและแนวทางแก้ไข

๑. การดำเนินงานวิจัยกรณีเร่งด่วนที่ไม่สอดคล้องกับกระบวนการขอทุนวิจัย อาจต้องมีการดำเนินงานหาแหล่งทุนจากหลายๆ แหล่ง เพื่อให้ทันต่อประเด็นวิจัย เช่น แหล่งทุนวิจัยภายนอก หรือ เงินรายได้การดำเนินงานวิจัยด้านการเกษตรของกรมฯ เป็นต้น

๒. กรอบแนวทางในการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกยังมีจำกัด ซึ่งในส่วนของผู้วิจัยควรมีการศึกษาแนวทางและข้อกำหนดต่างๆ ให้เข้าใจ หรืออาจมีการเสนอเพื่อนโยบายการดำเนินงานของหน่วยงานให้สอดคล้องกับการดำเนินงาน

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ทุเรียนของประเทศไทย มีคุณภาพและมาตรฐานเทียบเท่าหรือสูงกว่าประเทศคู่แข่ง และเป็นที่ยอมรับของตลาดปลายทาง

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ปริมาณการส่งออกของทุเรียนไทยมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(ลงชื่อ)

(นายธีรวิทย์ ชุตินันท์กุล)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๑๓ / เดือน / พ.ศ. ๖๖